

ЗВЕРНИ УВАГУ

Народившись, людина отримує право на життя, та поряд з цим, їй дано велике право залишити добрий слід на землі, "не бляшанку з-під шпротів, а щось таке, щоб радувало". То ж дбаймо про рідну землю, щоб вона квітла, як пишаний сад, любімо той край, де народились. Поспішаймо творити добро, частіше усміхаймось одне одному, говорімо теплі й ніжні слова, будьмо щедрими на щирість, доброту, з чистим сумлінням зустрічаймо світанок, живімо за заповідями Божими, будьмо гідними високого імені - Людина.

14 років

- ти маєш право їздити дорогою на велосипеді, бути водієм гужового транспорту;
- ти маєш право працювати на нешкідливій роботі у вільний від навчання час, але лише за згодою одного із батьків і не більше 24 годин на тиждень;
- за певні злочини (умисне вбивство, крадіжка, грабїж, терористичний акт, злісне хуліганство, навмисне знищення чужого майна) тебе можуть засудити до кримінального покарання (штрафу, громадських робіт чи позбавлення волі)

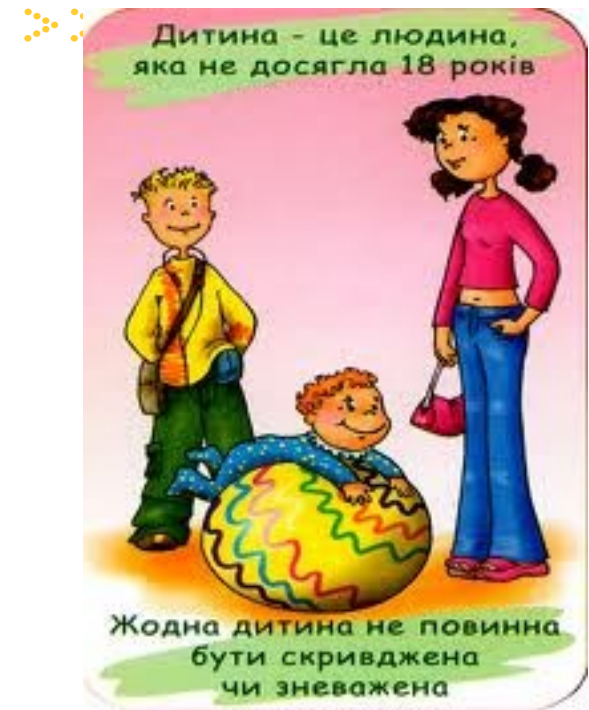
15 років

- маєш авторські права на свої твори і винаходи. Це означає, що ти маєш право на авторську винагороду;
- за згодою батьків ти маєш право укласти будь-які угоди, наприклад, продавати щось чи дарувати;
- ти маєш право відкрити рахунок у банку і розпоряджатися ним за згодою своїх батьків;
- у разі заподіяння матеріальної шкоди ти зобов'язаний відшкодувати збитки (якщо ти не маєш заробітку, це мусять зробити твої батьки).

16 років

- ти отримуєш паспорт;
- ти маєш право змінити своє ім'я чи прізвище;
- ти маєш право самостійно влаштуватися на роботу, яка триває не більше 36 годин на тиждень;
- ти маєш право водити мотоцикл;
- за адміністративні порушення наприклад проїзд без квитка або перехід дороги у недозволеному місці, з тебе можуть стягнути штраф.
- ти відповідаєш за всі злочини як дорослий, але з деякими обмеженнями, наприклад, тебе не можуть засудити до довічного ув'язнення.

“Знай свої права, умій себе захистити.”

Соціальний педагог Полухович О.М.

Основні положення Конвенції ООН про захист прав дітей

Ст. 1. До 18 років Я – дитина.

Ст. 2. Я маю право незалежно від того, якого кольору моя шкіра, хлопчик я чи дівчинка, скільки мені років, якої я нації, якою мовою розмовляю, в якого Бога вірю, багатий я чи бідний, здоровий чи хворий, які у мене батьки та ні від чого іншого. Ніхто не має права позбавити мене всіх прав чи покарати мене за те, що думаю, роблю я чи мої батьки.

Ст. 3. Держава в усьому, що мене стосується, повинна виходити з моїх найкращих інтересів.

Ст. 6. Я маю невід’ємне право на життя.

Ст. 7. Я маю право мати ім’я, знати своїх батьків та свою країну.

Ст. 8. Держава повинна поважати моє право на збереження індивідуальності, включаючи громадянство, ім’я та сімейні зв’язки.

Ст. 9. Ніхто не може розлучити мене з моїми батьками без мого бажання. Я маю право бачити своїх батьків, коли мені цього захочеться.

Ст. 10. Якщо мої батьки живуть у різних державах, я маю право регулярно підтримувати з ними стосунки.

Ст. 11. Держава веде боротьбу з незаконним переміщенням і неповерненням дітей із-за кордону.

Ст. 13. Я маю право вільно виявляти себе, якщо це не торкається честі, здоров’я інших людей.

Ст. 14. Я маю право думати про все, що хочу, вірити в Бога, сповідувати релігію, незалежно від інших.

Ст. 15. Я маю право на свободу мирних зборів.

Ст. 16. Ніхто не може торкатися мене, заходити до моєї кімнати, читати мої листи, чіпати мої речі, якщо я цього не хочу чи мені це неприємно.

Ст. 17. Я маю право читати газети та журнали, дивитися телевізор, слухати радіопередачі, які розвивають мої здібності.

Ст. 18. Мої батьки несуть основну відповідальність за моє виховання та мій розвиток.

Ст. 19. Мої батьки не можуть бити мене, ображати, змушувати працювати, якщо я цього не хочу.

Ст. 20. Я маю право на захист та турботу держави, якщо залишусь один і мені буде дуже погано вдома.

Ст. 21. Якщо батьки мене не люблять або відмовилися від мене, я можу жити з новими батьками.

Ст. 22. Держава піклується про мене, якщо я навіть не такий як всі інші.

Ст. 23. Якщо я буду хворіти, мої батьки повинні турбуватися про мене, якщо це потрібно, то запрошувати вчителів додому.

Ст. 24. Якщо я захворію, мені буде надана найкраща медична допомога.

Ст. 27. Якщо батьки не можуть віддати мене в гуртки, клуби за інтересами, спортивні секції,

– можу попросити про це державу.

Ст. 28. Я маю право безкоштовно вчитися в школі, право на шанобливе ставлення вчителів.

Ст. 29. Навчання повинно розвивати всі мої здібності, повагу до прав інших людей.

Ст. 31. Я маю право гратися, відпочивати, співати, танцювати, малювати, якщо це не заважає іншим.

Ст. 32. Ніхто не може змусити мене робити те, що шкодить моєму здоров’ю.

Ст. 33. Я маю право на захист держави від незаконного зловживання алкоголю, наркотиків та тютюну.

Ст. 35. Ніхто не може вкрасти мене.

Ст. 37. Ніхто не може скривдити мене, незаконно посадити у в’язницю. Якщо я попаду у в’язницю, – держава повинна піклуватися про мої найкращі інтереси.

Ст. 38. Ніхто не може примусити мене воювати.

Ст. 39. Якщо я залишусь без батьків, – я маю право на будинок, їжу, лікування.

Ст. 40. Якщо я що-небудь порушу, – мене можуть заарештувати до того, як докажуть мою провину; якщо заарештували – маю право на повагу; право мовчати; право викликати батьків, тих, хто їх замінє; право на справедливий суд; право на повагу до мого особистого життя.